

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.945 van 22 januari 2015
in de zaak A. 212.274/IX-8362**

In zake : Nydia VAN DEN BRINK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stijn Schütt
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Van Noortstraat 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de UNIVERSITEIT ANTWERPEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 23 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit nr. 2014/040 van 21 maart 2014 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 12 mei 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 januari 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Schütt, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

3. De memorie van wederantwoord van verzoekster luidt:

“In de memorie van antwoord besluit verwerende partij dat zij zich schikt naar de wijsheid van uw Raad.

Verwerende partij herneemt het standpunt dat zij ook had ingenomen in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, en voegt hier niets wezenlijks aan toe.

Aangezien verzoekster dit standpunt van verwerende partij al kende ten tijde van het instellen van het cassatieberoep, geeft de memorie van antwoord geen aanleiding tot bijkomende toelichting of repliek vanwege verzoekster.

Op geen enkele manier worden de door verzoekster ontwikkelde middelen in het gedrang gebracht door het gezegde in de memorie van antwoord.

Verzoekster volhardt dan ook in het door haar ingestelde cassatieberoep en in alle door haar in het cassatieberoep ontwikkelde middelen.”

4. Artikel 14, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’ bepaalt:

“De memorie van wederantwoord of de toelichtende memorie heeft de vorm van een samenvattende memorie waarin alle argumenten van de verzoekende partij op een rij worden gezet. Behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft, doet de Raad van State uitspraak op basis van de samenvattende memorie.”

5. In het auditoraatsverslag wordt hieruit besloten tot de verwerping van het cassatieberoep omdat er geen middelen zijn waarover uitspraak moet worden gedaan. Bij een cassatieberoep volstaat het immers niet dat de verzoekende partij door het indienen van een memorie van wederantwoord blijkt geeft van haar volgehouden belangstelling om de nietigverklaring van de aangevochten beslissing na te streven. Het volstaat ook niet te verwijzen naar het inleidend verzoekschrift of te stellen dat wordt volhard in het cassatieberoep. Over een middel dat niet in de samenvattende memorie is hernomen, dient geen uitspraak te worden gedaan. Verzoeksters uiteenzetting in haar memorie van wederantwoord voldoet bijgevolg niet aan de vereisten van een samenvattende memorie.

6. Verzoekster antwoordt hierop dat in het schrijven van de griffie van de Raad van State waarbij zij werd uitgenodigd om een memorie van wederantwoord in te dienen, enkel werd verwezen naar het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. Er werd uitdrukkelijk gewezen op artikel 7 van voormeld besluit van de Regent. Zij “is hierop voortgegaan bij de indiening van haar memorie van wederantwoord”.

7. Uit het dossier blijkt dat van de memorie van antwoord door de griffie van de Raad van State aan verzoekster kennis is gegeven met vermelding van het volgende:

“Overeenkomstig artikel 7 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuurs-

rechtspraak van de Raad van State, beschikt de verzoekende partij over een termijn van zestig dagen om aan de griffie van de Raad van State een memorie van wederantwoord te laten geworden.

Uw bijzondere aandacht wordt gevestigd op artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voor wat betreft de gevolgen van het niet (tijdig) indienen van memories, alsmede op artikel 14bis, § 1 van voornoemd besluit van de Regent van 23 augustus 1948.”

Met verzoekster dient te worden vastgesteld dat in voormeld schrijven verkeerdelijk werd verwezen naar het algemeen procedurereglement, dat geen melding maakt van een samenvattende memorie van wederantwoord. In die omstandigheden zou de zware sanctie die volgt op het miskennen van het procedurevoorschrift buiten proportie staan tot het recht op toegang tot een rechter.

8. Er is aanleiding om deze onregelmatigheid in het verloop van de procedure recht te zetten.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. De zaak wordt verder behandeld volgens de cassatieprocedure.

3. Aan de verzoekende partij wordt overeenkomstig deze procedure een termijn van dertig dagen verleend, te rekenen vanaf de ontvangst van dit arrest, om een memorie van wederantwoord in te dienen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 januari 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren